

Om ADHD

I skolen var en 12-årig dreng en "outsider." Hjemme var han aggressiv over for sin mor og søskende. Han skældte ud, var vred og kontrollerende. Efter nogle behandlinger blev han roligere i skolen og kom til at fungere både i timerne og i frikvartererne. Derhjemme slappede han af og fik det rimelig godt med sine søskende. Han begyndte at snakke om sine vanskeligheder. Det gav ham en god start på puberteten.

Set på marclevin-dk

Forældrene til en 9 årig pige skrev:

Nanna er 9 år og født ved kejsersnit. Kort tid efter fødselen blev vi klar over at hun ikke kunne falde til ro, og fra sundhedsplejersken fik vi det råd at hun ville falde til hvis hun blev lagt i en hængekøje. Det hjalp lidt, men efterhånden som Nanna blev større blev hun mere trist og havde næsten aldrig lyst til mad.

Lægen mente, at Nanna havde for meget mavesyre, hun fik så noget medicin som skulle hindre mavesyren i at komme op i spiserøret.

Det virkede kun kortvarigt, og vi blev henvist til en neurolog. Neurologen forklarede, at Nanna led af præstationsangst.

På det tidspunkt fik vi kendskab til kranio-sakral terapi og Nanna fik kort efter en behandling hos Jonna. Allerede efter den første behandling kunne vi se på hendes ansigt at der var noget der var forandret, hun havde ligesom fået "liv" i øjnene og var ikke mere så bleg. Hun syntes behandlingen var dejlig. Inden vi fik set os om kom hun selv og bad om en behandling mere. I løbet af kort tid vendte Nannas appetit tilbage og til vores store glæde kommer hun af og til og siger hun er sulten. Dejligt at se at vores store pige har fået et glimt i øjet.

Set på Stillhoff.com:

Anders der fik studentereksamen

Hans fødsel havde været traumatisk og langvarig. Hele sin barndom havde Anders lidt af koncentrationsbesvær. Ved stædig indsats var det lykkedes for moderen at hjælpe Anders hele vejen gennem skolen og endog at få ham optaget på et gymnasium. De kom til mig et par måneder efter at Anders var startet på gymnasiet. Det gik slet ikke. Næsten hver dag måtte han gå hjem, fordi han følte, at hans hoved kogte.

Han havde en grim fødselsskade, som dog gav sig under første behandling. Vi aftalte, at Anders skulle komme tilbage, hvis problemet fortsatte. Han kom ikke tilbage. Tre år senere løb jeg tilfældigt ind i moderen og spurgte til, hvordan det gik med Anders. "Han fik studenterhuen på i går", sagde hun stolt. Hun sammenlignede sin søns evne til at koncentrere sig før og efter behandlingen med forskellen mellem nat og dag.

Set i "Det blide tryk", nummer 2